

בש"פ 5830/15 - פאדי חכוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5830/15

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פאדי חכוש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 25.8.2015 בעמ"ת 30826-08-15 שניתנה על ידי כבוד השופט ד' פיש

בשם המבקש: עו"ד ראפת אסדי

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 25.8.2015 (עמ"ת 30826-08-15, השופט ד' פיש). בהחלטתו דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה מיום 16.8.2015 (בפ"מ 3979-08-15, השופט ר' פרסון).

רקע והליכים קודמים

2. ביום 5.8.2015 היה המבקש מעורב בתאונת דרכים, ובהמשך לכך ביום 6.8.2015 הוחלט על פסילה מינהלית

עמוד 1

של רישיון הנהיגה שלו לששים יום. המבקש הגיש בקשה לערור על החלטה זו לבית משפט השלום לתעבורה לפי סעיף 48 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. לטענתו, לא קיימת תשתית ראייתית התומכת בטענה שהתאונה נגרמה בשל כך שהוא חצה את הצומת ברמזור אדום. המבקש הפנה בהקשר זה לכך שהעד אשר הוגדר "אובייקטיבי" מסרב עתה למסור את עדותו במשטרה, וציין כי קיימים עדים אחרים שטרם נחקרו ואשר יעידו לטובתו. מנגד, המדינה טענה כי ניתן להסתמך על העדות שמסר העד ה"אובייקטיבי" לשני שוטרים בשתי הזדמנויות שונות לפיה המבקש לא ציית לרמזור. המדינה הוסיפה כי עדות זו אף מחזקת את עדותה של הנהגת הנוספת שהייתה מעורבת בתאונה.

3. ביום 16.8.2015 קבע בית משפט השלום לתעבורה כי קיימות ראיות לכאורה המצביעות על כך שהמבקש הוא זה שחצה את הצומת בניגוד להוראת הרמזור ובכך גרם לתאונה שהתרחשה. כמו כן, בית משפט השלום לתעבורה קבע כי בשים לב לעבירות שבהן הורשע המבקש בעבר, הכוללות, בין היתר, שתי עבירות של חציית צומת ברמזור אדום, נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה את שלילת רישיונו. יחד עם זאת, בית משפט השלום לתעבורה קבע כי בשים לב למכלול הנסיבות, לרבות הצורך של המבקש ברכב לשם פרנסתו והעובדה שטרם נגבו כלל העדויות הנדרשות לעניין, ניתן להסתפק בפסילת רישיונו לתקופה של ארבעים יום בלבד.

4. הן המבקש והן המדינה הגישו לבית המשפט המחוזי ערר על החלטה זו. המדינה טענה כי לא היה מקום לקצר את תקופת הפסילה המקורית שהוטלה על המבקש. מנגד, המבקש חזר וטען כנגד קיומה של תשתית ראייתית בעניינו וכן כי לא נשקפת ממנו מסוכנות, בשים לב לכך ששתי העבירות של אי ציות לרמזור שבהן הורשע נעברו לפני חמש שנים.

5. ביום 25.8.2015 קבע בית המשפט המחוזי כי לא נפל כל פגם בהחלטתו של בית משפט השלום לתעבורה. בית המשפט המחוזי קבע כי אמנם עוד יהיה צורך לשקול את מהימנותן של העדויות הקיימות כנגד המבקש, אך כי בשלב זה הללו מבססות תשתית ראייתית לכאורית המצדיקה את הפסילה המנהלית של רישיון הנהיגה של המבקש. כמו כן, נקבע כי אכן נשקפת מסוכנות מן המבקש, אך כי זו אינה ברמה המחייבת פסילה למלוא התקופה שנקבעה תחילה, ועל כן צדק בית משפט השלום לתעבורה בכך שקיצר תקופה זו לארבעים יום.

הבקשה לערור

6. בפני בקשת רשות לערור מטעם המבקש בלבד. לטענת המבקש, התשתית הראייתית הקיימת בעניינו אינה מבססת לכאורה את הטענה כי הוא לא ציית לרמזור בעת שחצה את הצומת. בהקשר זה, הוא ציין כי למעשה קיימים שני עדים "אובייקטיביים" במקרה זה, שעדויותיהם אינן מתיישבות זו עם זו ואין כל סיבה להעדיף דווקא את העדות שאינה תומכת בגרסתו, מה גם שהעד אשר מסר אותה מסרב להתייצב במשטרה או בבית המשפט ולחזור עליה. כמו כן, המבקש טוען כי קצינת המשטרה אשר הורתה על פסילת רישיונו שגתה בכך שעשתה זאת בטרם תושאלו כלל העדים הרלוונטיים וכן בכך שערכה לו שימוע מבלי שזומן לכך מראש.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתגובתה של המדינה.

8. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק כאשר מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות (ראו למשל: בש"פ 4730/14 אולשקר נ' מדינת ישראל (16.7.2014); בש"פ 7234/14 סעיד נ' מדינת ישראל (2.11.2014); בש"פ 3298/15 חיראק נ' מדינת ישראל (12.5.2015)). הבקשה דנן אינה מקיימת אמות מידה אלה, וזאת באופן מובהק. לאמיתו של דבר, טענותיו של המבקש כולן נוגעות לתשתית הראייתית המבססת את אשמתו באי-ציות לרמזור. הן בית משפט השלום לתעבורה והן בית המשפט המחוזי דנו בשאלת קיומה של תשתית ראייתית זו, ואיני מוצאת כל מקום להתערב בממצאיהם.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז באלול התשע"ה (1.9.2015).

ש ו פ ט ת